

புணரிகடந்து போகவிரகி லெனமொழி
பொழுதுபுலம்பி யாவிபுதல்வ னிறுமுன,
முணர்வெனும்வங்க மேறுமறிஞ ரகல்வ
ரென் றுரையைவழங்கி நாதனுவகை யரு
ளவே. 27

வாழியென விறைவனடி தொழுதுவரு
பவமா, மாழியினை யகலுமறி வருளுகென
வவரே. 28

பரவறிவு மபரவறி வெனவுமிரு பரிசா
த், திரவறிவை யறியுமவர் மொழிவர்தெளி
றவே. 29

அபரவுணர் வருமறைகண் முதலகில
மெயு, முபரமம தறவுதவு முணர்வுபர
ணர்வே. 30

ஆகமவி தங்களறி வாரபர மறிவார்,
பாகமொடு றங்குமவ ரேபரமுணர்ந்தோர்.

புராணமிதி காசமெவை யும்பொரு
ளைத்தின், பிராணனறி யாதுளவி டத்தி
வைபி தற்றே. 32

இயலறிவ திசையறிவ தினமறிவ துள வா, மயலறிவ தறிவதல வறிவறிவ தறிவே.

நவிலுகலை யறுபத்து நாலுமறி வாரும், பவலயம தறசுத்த பரமறி யாரே. 34

ஆகவறி வாளரறி வாரிவை யனைத்து, மேகவறி வாளரிவை யாவுமறி யாரே. 35

ஐயறி வறிந்தவை யடங்கினவ ரேனு, மெய்யறிவி லாதவர்கள் வீடதுபெ றாரே. 36

மெய்ம்மையறி வல்லதமில் வேறறிவ தெல்லாந், தம்மையறி யும்மறிவ தேயறிவு தானே. 37

பூசனையு மதுசகல பொருளுமறி தமையு,மீசனையும் வேறதற வறிவதறி வெனவே.

தானெனு முடம்பது தனைத்தவிர வேறு, யானெனு மருத்தமுள வோவருளு கெனவே. 39

எனதாடை பொன்பூம கன்றையல் பாய்மா விபங்கண்மு கங்கால்கை மெய்யென்ன

வென்றுந், தனதாயு ரைப்பான்வ குத்திந்த வூனைத் தானென்ற யர்த்துஞ்சொ லத்தக்க தன்றே. 40

தாளாக வூராழி யார்வென்னில் வீணை தண்டாக வன்மார்பு தட்டாக மொட்டா, நாளாம லர்ச்சென்னி கூந்தற்கொ டித்தேர் நாணாளு மூர்வானில் வேறாக நாடே. 41

கடக்குஞ்ச ரம்பண்ணி யுண்ணின்றொ ருத்தன் கைபாத கன்னங்கண் மெய்போ லி யக்குங், கிடக்கும் நடத்தா விடத்திவ் வுடம்புங்கிடக்குமொருத்தன்னடத்தாவிடத்தே

ஒருகூறு மலமாகு மொருகூறுடம் பாகு மொருகூறு மநமாகு முண்டற்ற வந்ந,மிருகூறு நீயாகி லொருகூறு நீயா மிழிக்கும்ம லஞ்சோறி டப்பட்ட வுடலே. 43

இளராத ரத்துண்ணு மந்நஞ்சு டக்கை யிட்டப்பொ ருதேயி ருந்தார்மு னிந்தார் தளராது றுப்பொன்று முயிர்போக வன்றே தழற்பள்ளி மீதேது யின்றூர்ச இத்தே. 44

நிழற்பாவை கண்ணாடி யிற்பாவை சைகா
ணிமிர்க்கும்மு டக்கும்மி வன்செய்யு மெல்
லாந், தொழிற்பால வாமற்றிவ் வுடலஞ்செய்
தொழிலுஞ் சுடர்ஞான வடிவான வன்செய்த
தொழிலே. 45

அறிகின்ற பொருளென்று மறிவானில்
வேறே யானவிவ் வானுக நானென்ன லா
மோ, செறிகின்ற புள்ளல்ல வேகூடிவ் வகை
யே செடமான வுடனின்னில் வெறென்று
தெளியே. 46

நிலமாகும் வற்பென்ற னெகிழ்கின்ற
நீரா நெருப்பாமி திற்சுட்ட வெல்லாமு மனி
லஞ், சலமான புரையான வானிந்த வுடலஞ்
சடமான வைம்பூத வுருவங்க டாமே. 47

விழியைப்பு மானென்னில் ரவியாதி
யாலே விளங்கின்ற தல்லால்வி ளங்காமை
யாலே, யொழியப்ப டுங்கன்ன முதனுமு
முன்ற னுருக்கண்டக ண்டன்னை யொப்பாக
வுன்னே. 48

அழலுண்பொருள் களினுண்பவை முக்
கூறதின் முதற்கூ றணியென்பு நடுக்கூறது
மச்சைக்கணியாகு, மெழில்கொண்ட கடைக்
கூறது வாக்காயெழு மென்றே யியனுன்ம
றை யந்தங்க ளிசைக்கின்றன வாமே. 49

உண்ணும்புனன் முக்கூறதின் முதற்
கூறுவர் நீரா முதிரந்நடு விற்கூறுக டைக்
கூறுபி ராண, னெண்ணும்மிதி விருகூறவை
நீயாயிடி னன்றோ விறுகின்றபி ராணன்
னது நீயாகுவை யிசையே. 50

பிராணனு மல்ல துஞ்சி லுணர் வின்மை
யாலாஃ துணரும்பு லன்க ளொழிவாற், பிரா
ணனெ தென்னின் மன்னை யொழியாது
சேனை நகர்சூழ்வ லஞ்செய் பொழுதே 51

காரணமோ டுங்க வாயு நிகழ்வெஃகொ
லென்னி னுடல்காவ லாகு மலதேன், மாண
மடைந்த தென்று தமர்சுட்டி டாமுன் வளை
வாவின் ஞாளி கொளுமே. 52

இனமுற வெண்ண வுள்ள கரணத்தி
லொன்றி தெனலாவி தென்ன தெனலான்,
மனமுன மங்க மென்ற வதனாலு மல்ல
மதியல்ல வந்த வகையே. 53

இடரின் புளதாய் நிலையற் றறிவற்—
றெண்ணுங் கரணங் களிலா யெவரு,
மடரும் பிறவிக் கடியென் றுணரு—
மகங்கா ரமுநீ யலவென் றறியே. 54

ஐயப் படலோர் பொருணிச் சயமா—
யறியப் படல்யா னெனதென் றுமதஞ்,
செய்யப் படல்செய் வதுசிந் தனையாஞ்—
சித்தம் மதுவன் றெனநீ தெளியே. 55

முன்னா கவுடம் பதுசித் தமதே—
முடிவா கமொழிந் தபொருட் டாட்டா,
னின்னா கிலநீ யறியும் பொருளாய்
நிகழ்கின் றதனா லெனநின் மலனே. 56

உன்னா லறியப் படும்பா வையுமுன்—
னுருவன் றெனவோ தினையொக் குமெனக்,

கென்னா லறியா தொழியும் பொருளோ—
யானா குவதென் றனனென் றலுமே. 57

அறியாப் பொருள்கா ரணமா யைகுறித்—
தறியும் பொருள்கா ரியமா முலகிந்,
நெறியாற் றிகழ்நான் மறையந் தமெலா—
நீயன் றெனவோ தாநிரந் தரமே. 58

அறியும் பொருளன் றறியாப் பொருளன்—
றறிவா கியநீ யெனுமப் பொருடான்,
பொறியின் வழிநின் றறியும் பொருளோ—
போதக் கண்விழித் தறியும் பொருளே. 59

வேதப் பொருடா னிதுவே றுசொலும்—
வினையா வையுமன் றுருவே றுமிலாப்,
போதப் பொருளந் தமறைக் கணியாம்—
புனிதப் பொருடத் வமசிப் பொருளே. 60

நிமல மாம்பர மதுவெ னும்பொரு—
ணீயெ னும்பொருள் சீவனே,
யமல மானவி ரண்ட யிக்கிய—
மசிப தப்பொரு ளாவதே. 61

அருமை யாகிய பிரம முன்னிலை—
யாகு மாருயிர் பின்னிலை,
யிருமை யாளவி ரண்ட யிக்கிய—
மெய்து மாறெவ னென்னவே. 62

உபாதி யால்வரு பேத மேயிவர்—
பேதமன் றரு வுயிரினின்,
சுபாதி யாமுடல் போலி றைக்குள—
கார ணாதிகள் காயமே. 63

ஈசன் முற்றறி வான்வி யாபி—
யெவைக்கு மேது வியம்புமா,
காச கன்னிரு பாதி பாவனை—
கார ணாதிக ளாவதே. 64

நீதி யாலிரு பாதி நீக்கிட—
நீயெ னச்சொல்ப தத்தினா,
மாதி யாகிய தற்ப தத்து—
மசுத்த சுத்தமு னைத்துமே. 65

ஆக முன்றிக ழேழு நானென—
னும்ப தத்தில சுத்தமே,
சோக மின்றிய சான்று நானென—
னும்ப தப்பொருள் சுத்தமே. 66

அகில காரண மாதி நானென—
றற்ப தத்தில சுத்தமே,
சகல காரண சான்று நானென—
றற்ப தப்பொருள் சுத்தமே. 67

செறிந்த காரண காரி யங்கள்—
சிதைந்து மேலுறு சித்ததா,
யறிந்த வாதனை தானு மற்றதவ்—
வசிப தப்பொரு ளாவதே. 68

அசுத்த மாகிய திருப தத்தினா—
லக்கி யப்பொரு ளாகுமே,
விசுத்த மானதி லக்கி யப்பொரு—
ளென்று சொல்லுவர் விமலரே. 69

முரண்ட சீவப ரங்க டம்முடன்—
முக்கி யப்பொரு ளாவதே,
யிரண்டில் வேறறு சிற்சொ ரூப
மிலக்கி யப்பொரு ளாவதே. 70

ஊக்கி யப்பர சீவர் தங்க—
ளுடம்பி ரண்டுமி லக்கணை,

வாக்கி யப்படி நீக்கி ஞலொரு—
வத்து வேபர வத்துவே. 71

ஓரில் விட்டதும் விட்டி டாதது—
மூபய மும்மென வுணர்வுளோர்,
தேரி லக்கணை திரிவி தத்தி
விசைப்பர் மற்றதி யம்புவாம். 72

மஞ்சு கூப்பிடு தென்றல் போலவும்—
வடப ரோதி யுள்ளதே,
விஞ்சு கோஷம தென்றல் போலவும்—
விட்ட லக்கணை யாவதே. 73

சிவலை நின்றது வெள்ளை போயின—
தென்று செப்புதல் போலவே,
சவலை யின்றிவி டாத லக்கணை—
யென்று நீகொள்க ருத்திலே. 74

மேவும் விட்டு விடாத லக்கணை—
மெய்ம்மை யாதெனி னந்தவித்,
தேவ தத்த னெனும்பொ ருட்படி—
சிந்தை செய்திடு தீரவே. 75

விட்ட லக்கணை தனையும் விட்டு—
விடாத லக்கணை தனையுநீ,
விட்டு விட்டு விடாத லக்கணை—
யால்வி ளங்குவி ளங்கவே. 76

போது மேவிய தேசம் விட்டொரு—
புருட னைக்கொளு மாறுபோ,
லோது மீருடல் கண்டு விட்டத—
னுண்மை காணவு ணர்ந்திடே. 77

பிரியா வுயிர்கா ரியமா முடலும்—
பிரமத் துறுகா ரணமா முடலுங்,
கரியா கியவா தனையுங் கழியக்—
காட்டும் படிகண் டுகொள்கண் ணுறவே. 78

கரணத் திரணிற் பினுமப் பொருளைக்—
காணக் கிடையா தவை கைபடறவே,
மரணப் படினும் மதுகண் டுகொளும்—
வழியில் லையெனும் படிநீ மதியே. 79

எந்தக் காரணங் களுமே வனஞ—
விதில்வா தனையால் விடயங் களொடே,
யந்தக் காரணங் கள்பொருந் தல்கறு—
வவைமாய் தல்சுழுத் தியவத் தையதே.

வினவிற்ப ரத்தையறி வுறுதற்க வத்
தைபுலன் வினைமாறியே, நனவிற்சு ழுத்தி
நிலை வரினப்பொ ருட்டிகழு நலமாகவே.

திவிதத்த வத்தைகளை யறிவுற்ற வத்
துரிய நிலைசீவனே, யிவிதத்தி லப்புருட
னனவுற்ற வத்துரிய நிலையீசனே. 82

அகிலக்க ரிப்பரம தூரியப்பொ ருட்
டுரிய மதுவாகையே, புகலுற்ற தத்வமசி
யெனுமுப்ப தத்தின்முடி பொருளாவதே.

நிமலப்பொ ருட்சுருதி நெறியிற்பெ றக்
கருணை நிதிகூறவே, யமலப்பொ ருட்
பெறுத லருமைத்தெ னக்கழறி யடிவீழவே.

தமரக்க லைக்களவு தெரிவற்ற தற்
பொருள தனையீகுவா, னமரர்க்க ளப்பரி
பதநற்பு னற்கொடுசெய் தபிடேகமே. 85

பவளத்தில் வைத்தவமிர் தினின்மிச்சி
லிட்டினிய பரிவோடுமா, தவளப்பொ டிக்
வச மெனவிட்டு டற்பகைக டலைசாயவே.

உதகத்து டற்பொருளொ டுயிர்கைக்கொ
டுச்சிமிசை யொருபோதொடே, பதகத்
த லத்தைவிட விருகைத்த லத்தொடிரு பத
மேவியே. 87

ஒழியப்பு லக்கணுப நிடதப்பொ ருட்
டெரிய வுளஞானமாம், விழியைக்கொ டுத்து
மொழி யெனமுப்ப தப்பொருளும் வெளி
யாகவே. 88

நனவைத்து வக்கிமுடி துரியத்தை முற்ற
விறை நவினீதியே, மநவர்க்க மற்றவநு
பவ முற்ற சிற்கிகநு வலியோதுமே. 89

புரண மாகவே புறம்புள புலன்களு
மந்தக், காண மியாவையும் வழங்கிடம் நன
வெனக் கண்டேன். 90

புரண மாகிய புறம்புள புலன்கெட
வந்தக், காண மியாவையும் வழங்கிடங் கன
வெனக் கண்டேன். 91

மரண மாகிய திசையிது வெனும்படி
மாதி, கரண மியாவையு மிறந்துள சுழுத்தி
யுங் கண்டேன். 92

எஞ்ச வின்றியெக் கரணமு மிறந்தி
ருண் டிருந்த, துஞ்ச லங்குணர் போதமாந்
துரியமுங் கண்டேன். 93

துரிய மாகிய போதமோர் துளக்கமற்
றனைத்தின், கரிய தாயிருந் திடம்பர னன
வெனக் கண்டேன். 94

புணர்ந்த விச்சகத் தொழித்துணர் போ
தமாந் தனையே, யுணர்ந்த மற்றது பரன்கந
வெனும்படி யுணர்ந்தேன். 95

சான்று சாக்கிய மிறந்திடத் தானிருந்
தமையுந், தோன்று ருவிடம், பான்சுழுத்
தியதெனத் துணிந்தேன். 96

பழுத்த தென்றுணர்ந் துரைத்ததும்
மரித்திடந் தனிலே, தெரித்த போதமே
ததுபரன் றுரியமாய்த்தெளிந்தேன். 97

இறையெ னும்பொருட் டுரியமே யென்
னைபாண் டவனே, மறையி னந்தநற் பதப்
பொரு ணனவென மதித்தேன். 98

பண்டை விச்சுவ வாதனைப் பழுதுபோ
ய் முழுதுங், கண்ட கண்ணதே யாகிய கந
வதுங் கண்டேன். 99

சாட்சி யாவையுங் கண்ணதா யக்க
ணுங் கரைந்த,மாட்சி யாகிய வகோசர முற
க்கமாய் மதித்தேன். 100

அருந்த வாமறை யந்தமா மகோசரந்
தனினீ, யிருந்த வாறறி வித்தவா றெங்ஙன
மிசைப்பேன். 101

எம்பி ரானிடந் தொறுமிடந் தொறு
மது வதுவாய்த், தம்பி ரானடஞ் செயும்வ
கை சாற்றுமா றறியேன். 102

ஆவி யேயடி யேன்செய்கைம் மாறு
னக் கென்னெனிற், பாவி யேனது தானு
முன் னுடையதாம் பண்டே. 103

ஆவல் செய்தென தாக்கையுள் ளளவு நின் னடியார்க், கேவல் செய்வதே யன்றி மற் றொன் றுநா னறியேன். 104

இறவி லெப்பத மும்பெற வேண்டிலே, னென்றும், பிறவி வேண்டுவ ,னின்றிருப் பணிசெயப் பெறினே. 105

என்றுபல கால்விழு, மெழுந்தொழு மழும்புரியு, மென்னை யினியா, னின்றுபல வாகவுரை செய்தவவ ,னன்பினொடு நெஞ்சுருகியே. 106

வட்டிலறி வின்றியிறை தன்னிலறி வின்றியிவ் வுடம்பினுடனே, வீட்டிலுறை வானையினி வீடுபெறு மென்பது விளம்புகிலமே. 107

வஞ்சவலி யானரகில் வீழ்பிதிர ரங்குபாழ்படமிகா, விஞ்சைவலி யாலடைய வேறினர்சு ராதிபர்கண் மேலுலகமே. 108

தேவரும னித்தருமி வன்றொழில்வி யந்துரைசெ யப்படுவதோ, மூவரும்வ ணங்கிமுடி யாலவன தேவல்செய முந்துறுவரே. 109

ஞானியைந ரன்சுரனெ னுந்தொழிக ஞாலமுய நாதனருளான், மேனியது கொண்டுதனை நல்கவரு மென்றறையும் வேதமுடிவே. 110

சசி வன்ன போதம் முற்றிற்று.

———